

[Gerda Møller]

Jeg vil gerne citere, hvad en svensk forsker, som oven i købet er den, der bogstavelig talt har stået for mængdelærens indførelse i undervisningen i Sverige, hævder i en doktordisputats, som er nævnt i Berlingske Tidende mandag den 27. november. Dér siger han, at mængdelæreundervisningen har givet bagslag i form af ringere matematikkundskaber, og han hævder, at de progressive svenske forskere, som var med til at indføre faget i 1960'erne, nu har til opgave nøgternt at konstatere den svenske skoles nederlag på dette område.

Nu er det jo en kendt sag, at vi herhjemme i Danmark i stort omfang har fulgt, hvad de laver i Sverige på undervisningsområdet. Men i en kommentar til den artikel i Berlingske Tidende siger formanden for gymnasielærernes matematikforening, Ulla Kürstein Jensen, at vi kan også mærke i gymnasiet, at eleverne i 1. g kommer fra folkeskolen med andre forudsætninger end tidligere og især med meget forskellige forudsætninger. En masse af den såkaldte paratviden har de ikke mere, og der er meget stor spredning i deres forudgående matematikundervisning. Det stemmer med, hvad forskerne siger i Sverige, hvor de siger, at regnefærdigheden er blevet mærkbart forringet, at det er nødvendigt at satse mere på basisfærdighederne osv. Så kunne man godt tænke sig, at det, at eleverne nu skal beskæftige sig med mængdelære, kommer til at gå ud over paratviden, at lære tabeller og alt det dér.

Derfor vil jeg gerne spørge – og selv om jeg ikke kan få svar i dag, kunne jeg måske få det en anden god gang – om ministeren kan sige noget om, hvilke erfaringer vi har på matematik/regneområdet, efter at vi har indført mængdelæren i folkeskolen, for noget kunne altså tyde på, at alt ikke er, som det skal være.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

For at det skal stå helt klart, vil jeg spørge, om ministeren vil bekræfte, at dette angreb på brugen af mængdelæren i matematikundervisningen er en indblanding i lærernes metodefrihed.

Undervisningsministeren (Jørgen Peder Hansen, fg.):

Jeg skal til det sidste spørgsmål sige, at lærerne har metodefrihed. Fru Gerda Møller nævnte den undersøgelse, som en svensk professor har foretaget, og som har været gengivet i Berlingske Tidende, så vidt jeg husker en af de seneste dage. Selv om jeg ikke føler, at jeg kan besvare det udtømmende – og det er jo heller ikke meningen ved en lejlighed som denne – vil jeg hertil sige, at jeg for det første ikke mener, at man kan drage en direkte sammenligning imellem den svenske og den danske skole: der er store forskelle, som gør, at dette ikke lader sig gøre.

Allerede i 1970 skete der herhjemme en vurdering, eller hvad man vil kalde det, netop af mængdelærens placering i undervisningen som et hjælpemiddel for eleverne, og man må vel nok have lov til at sige, at der samtidig skete en vending i fagets placering inden for den danske skole, om end ikke nogen markant vending. Derfor kan vi ikke uden videre tage den svenske professors vurdering, for så vidt angår mængdelærens placering i den svenske skole, som udtryk for, hvad vi bør gøre her i landet på dette område. Vi har som sagt allerede foretaget vurderingen i 1970, og der er også sket en vis tillem্পning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til *socialministeren* af:

Tyroll (VS):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af, at ejere af udlejningsbyggeri har benyttet lov om boligydelse til pensionister til at gennemføre huslejstigninger på mere end 200 pct.?«

(Spm. nr. 306).

Skriftlig begrundelse.

Der foreligger et tilfælde fra Århus, hvor ejeren af ejendommen Marstrandsgade 21 har hævet huslejen fra 391 kr. til 1.184 kr.

Huslejstigningen er udtrykkelig begrundet i den ny lov, idet ejerens advokat så tidligt som den 27. juni 1978 har gjort ejeren opmærksom på muligheden. Det hedder således i et brev fra advokaten til ejeren: »Såfremt hr. og fr. NN begge får folkepension og ikke har andre indtægter, vil de have en samlet